

[Knud Hansen.]

ligvis ikke ønsker at komme til at føre Sager for Landsretten, der ikke faar Ret til at betegne sig som Landsretssagførere, kan jeg ikke se, at der sker stor Skade ved. For naar de ikke i 9 Aar har ført nogen Sag for Landsretten, maa man gaa ud fra, at de ikke har til Hensigt at være Landsretssagførere. — Jeg anbefaler derfor Flertallets Ændringsforslag.

Axel Møller: Den højtærede Minister havde faaet et Brev fra en Underretssagfører, der ikke var fornøjet med Kompromisforslaget. Det undrer mig aldeles ikke. Vi har heller ikke fra vor Side fremsat dette Forslag for at gøre alle tilpas, men for at træffe en Ordning, der gør Ret og Skel til alle Sider. Dermed er ikke sagt, at vi er tilfredse med Forslaget, som det foreligger — jeg bemærkede, at jeg ønskede det paa nogle Punkter anderledes —, men vi er gaaet med for overhovedet at faa et Resultat.

Den højtærede Justitsminister siger, at vi fra vor Side altsaa vil anbefale at stemme for et Forslag, vi selv anser for umuligt, i Haab om, at Landstinget senere vil rette det. Jeg maa sige, at jeg er ganske sikker paa, at den højtærede Justitsminister er bedre som Justitsminister, end han er som Referent af, hvad der er sagt. Thi saaledes har jeg ikke udtalt mig. Det var ikke nogen korrekt Gengivelse af mine Ord.

Endelig siger den højtærede Justitsminister, at Befolkningen er uden Interesse for Spørgsmaalet. Det tror jeg nu slet ikke. Jeg tror, ogsaa Befolkningen vil være glad ved at faa et Kendetegn, hvorpaa man kan se, hvilke af de gamle Underretssagførere der virkelig i Praksis procederer for Landsretterne og maa antages at være kvalificerede dertil.

Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel i, at disse Folk mangler Kvalifikationer. Rigsdagen har to Gange vedtaget at give dem Ret til at procedere i første Instans og senere, i 1922, i anden Instans og dermed erkendt, at de havde de saglige Kvalifikationer. Ellers burde Rigsdagen ikke have givet dem denne Ret. Nu har de Retten, og nu staaar det alene paa, om og i hvilket Omfang man vil give dem Ret til at føre en Betegnelse, der betegner den Ret, de faktisk allerede har faaet.

Ordføreren (Pürschel): Hvad Spørgsmaalet om Kvalifikationer angaar, kan jeg

henholde mig til det, jeg tidligere har sagt. Det ærede Medlem Hr. Axel Møller gjorde opmærksom paa, at et Flertal indenfor det sagkyndige Retsplejeudvalg havde udtalt sig om Spørgsmaalet og anbefalet Forslaget. Ja, det er anbefalet med 8 Stemmer; 5 stemte imod, 3 stemte ikke, og 1 var fraværende. Det er altsaa ikke noget imponerende stærkt Udtryk, men dog et Udtryk, jeg erkender det. Men det var ikke om dette Forslag, men om et helt andet Forslag (*Axel Møller:* Endnu mere vidtgaaende!). Ja, vidtgaaende, men ikke lidende af alle de Mangler, dette Forslag lider af. Jeg tror ogsaa, at man rolig kan sende dette til Retsplejeudvalget, og hvis det skulde faa Retsplejeudvalgets Anbefaling, saa . . . naa, det skal jeg ikke fortabe mig i.

Derimod skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Axel Møller, at jeg har en anden Autoritet, en Autoritet, som det ærede Medlem selv er Medlem af, det juridiske Fakultet. Det har i sin Tid udtalt sig om det samme Forslag, som Retsplejeudvalget har udtalt sig om, og skal den ene kunne paaberaabes, kan den anden det formentlig ogsaa. Fakultetet siger:

„Paa den herved givne Anledning skal Fakultetet udtale“ — jeg formoder det ærede Medlem ogsaa — „at man maa anse det for stridende mod Retsplejelovens hele Ordning af Forholdet mellem Underretssagførere og Landsretssagførere og derfor som vildledende samt ubilligt overfor de Landsretssagførere, der har opfyldt Lovens strengere Krav, om Sagførere med væsentlig ringere Uddannelse“ — det er Kvalifikationerne bl. a. — „end den af Landsretssagførere krævede skulde blive fuldt ud ligestillede med de sidstnævnte, endog hvad selve Benævnelsen angaar.“

Altsaa, i Spørgsmaalet om Kvalifikationer er det ærede Medlem Hr. Axel Møller i Strid med Professor Axel Møller (*Axel Møller:* Nej!). Ja, det ser saadan ud.

Naar man har ønsket ved dette Forslag at gøre Ret og Skel til alle Sider, saa har man ikke været heldig dermed; man har derimod naaet at gøre Uret til næsten alle Sider. Det er vist sjældent, at en god Villie har naaet et daarligere Resultat end det, her foreligger.

Det ærede Medlem siger, at man bør stemme for dette Ændringsforslag uden Hensyn til, om det har Mangler, bare stemme for det, for der skal nu et eller andet igennem. Videre kan man ikke naa i Retning af Fordomsfrihed overfor Resultatet. Jeg tror ikke, det kan overflyves. Jeg har